

en eventuel krigsdeltagelse. Der mangler jeg et svar fra den danske regering.

Vi får igen talen om solidaritet med den amerikanske kamp imod terrorismen. Men giver det ikke anledning til visse overvejelser, når Chris Patten så fuldstændig tydeligt siger, at man ikke bekæmper terrorisme udelukkende gennem krig; at det ikke går, at USA kører det her helt alene?

Når Kofi Annan siger, at man ikke kan dele verden op i sort og hvidt, som den amerikanske præsident gør, og når det er blevet den fremherskende mening i EU, at Bush er ved at gå for vidt, så må jeg sige, at så skuffer det her svar mig i allerhøjeste grad.

Jeg havde jo håbet på, måske også regnet lidt med, at ministeren gav lidt mere medløb til sine europæiske kolleger. Jeg må helt klart opfatte svaret sådan, at han ikke giver medløb til sine europæiske kolleger, og det vil sige, at Danmark i denne her sag, som efter min vurdering kan eksplodere på et eller andet tidspunkt, hvis Bush bliver fanget af sin egen retorik, ligger tættere på den amerikanske regerings krigsretorik end på de fornuftige holdninger, som Kofi Annan, som Védrine, Chris Patten, Joschka Fischer og en række andre europæiske ledere har givet udtryk for.

Jeg synes, regeringen skulle tænke sig om en ekstra gang, før man kører videre i den vogn.

Kl. 17.50

Peter Skaarup (DF):

På baggrund af den tale og de spørgsmål, der er stillet af hr. Holger K. Nielsen, vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om ikke det egentlig er rigtigt, hvis man kigger på den amerikanske indsats mod terror, at der i Danmark og også andre steder i Vesten var skepsis over for, om det virkelig var sådan fat, at meget af den terrorisme, vi har set komme til udtryk, havde basis i Afghanistan.

Var der ikke mange i Danmark, der var overraskede over, at det hele virkelig kunne komme fra Afghanistan? Kan der virkelig være så meget ondskab samlet derude?

Det viste sig faktisk, at amerikanerne havde ret. Man har fundet meget grovkornede Al-Qaida-netværk, man har fundet et styre, der er fuldstændig urimeligt i behandlingen af dets egne borgere i form af Talebanstyret.

Er det så ikke meget fornuftigt fra regeringens side, at man er lidt varsom med fordelmødelserne og måske ser på de facts, som amerika-

nerne kan komme med i forhold til, hvad der sker i Irak, i forhold til, hvad nordkoreanerne går og laver og også andre af de lande, som amerikanerne er ude efter?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan bekræfte det sidste. Jeg er meget glad for, at jeg ikke hoppede på den lette bølge med at undsige Amerika. Jeg kan også konstatere, at præsident Bush har dæmpet sin sprogbrug i Japan, og jeg har konstateret, som jeg sagde før, at Colin Powell siger, at selvfølgelig konsulterer man sine venner, sådan som jeg også forudsatte det.

Jeg synes, man skal være opmærksom på, at når man skal give råd omkring eventuel krigsdeltagelse, så har jeg hele tiden sagt, at hvis man skulle komme og sige til os, at det er nødvendigt, så skal man også have beviserne for, hvorfor det er nødvendigt.

Jeg er helt sikker på, at amerikanerne, lige som da de byggede verdensalliancen op, også vil sørge for at fastholde verdensalliancen. Men faren er ikke drevet over. Derfor kan jeg ikke udelukke, at der kan blive brug for noget mere.

Man kan tage Financial Times fra i dag. Jeg har taget den med her for at orientere hr. Holger K. Nielsen. Forsiden og så to store sider, side 6 og side 7, er fyldt med, at der nu er nye terroranslag mulige. Al-Qaida-netværket, skriver de på forsiden, er ved at forberede en ny fase af aktivitet. De citerer vestlige efterretningsofficerer, og så siger en fransk efterretningsofficer: Der er nu et netværk, der er ved at blive rekonstrueret i Europa.

Man kan konstatere her, at klokken er et par minutter i 12 på den illustration, Financial Times leverer, og der skriver de, at deres undersøgelse afslører, at der er tusinder af Al-Qaida-medlemmer – inklusive de fleste af deres ledere – på fri fod, og der er muslimske donorer, der er ivrige efter at give penge til militante sager. Der har bin Laden stadig væk stor magt til at skaffe nye rekrutter og true verdenssikkerheden.

Så jeg synes ikke, tiden er inde til, at vi splittes, og derfor vil jeg ikke bidrage til at splitte den verdensalliance og den vestlige alliance i kampen mod terror, som er det, der ligger i spørgsmålet.

De kan udtrykke sig hver på deres måde, som de vil, men for os er det vigtigt, at vi stadig væk står skulder ved skulder, for altså så sent som i dag advares der i det hæderkronede blad her meget kraftigt, og jeg er glad for, at jeg ikke er